

”مینی بچی - باپ، ٹیچر اور سٹُرو یہ تین اکیر یاد کرو تو

انیک صغین (وہیشٹائین) آ جائیگی“

پُرسن :- کن بچوں کی ہر قدم پر پدمون کی کمائی جمع ہوتی رہتی ہے؟
اُتر :- جو اپنا ہر قدم سروس پر بڈاتی رہتی ہے، وہی پدمون کی کمائی جمع کرتی ہے۔
اگر بابا کی سروس پر قدم نہیں اُٹائیگی تو پدمر کُسی پائینگی۔ سروس ہین قدم پر پدمر دینی ہے، اسی سین پدمادمپتی بنتی ہو۔

پُرسن :- کس راز کو جانی کی کارٹ تہر بچی سی کی کلیاٹکاری بنتی ہو؟
اُتر :- بابا نین ہر بچوں کو یہ راز سمجھایا ہے کہ سی کی یہ ایک ہین ہتی ہے، یہاں سیکو آنا ہین ہے۔ یہ بہت گھبر راز ہے۔ اِس راز کو جانی والی بچی ہین سیک کی کلیاٹکاری بنتی ہے۔

اوم شانتی . روحانی باپ کی روحانی بچی یہ تو ہر ایک جانتی ہونگی کہ بابا ہمارا باپ پی ہے، ٹیچر پی ہے اور سٹُرو پی ہے۔ بچی جانتی ہے، جانتی ہوئی پی گھری گھری پُول جاتی ہے۔ یہاں جو بٹنی ہے، وہ جانتی تو ہونگی نان پرنٹو پُول جاتی ہے۔ دنیا والی تو بلکل نہیں جانتی۔ باپ کھتی ہے صرف یہ تین اکیر پی یاد رہی تو بہت سروس کر سکتی ہے۔ پردرشنی اُتوا مبوزم پر تمہاری پاس بہت آتی ہے، گھر پر پی متر سنہنڈی آد بہت آتی ہے۔ کوئی پی آتی تو سمجھانا چاہیئی کہ جسکو پُگوان کھا جاتا ہے وہ بابا پی ہے، ٹیچر پی ہے اور سٹُرو پی ہے۔ یہ یاد ہو تو پی نیک، اور کوئی کی یاد نہ آتی۔ اور کوئی کو تو اُسی کھ نہ سکی۔ تہر بچی جانتی ہو ہمارا بابا باپ پی ہے، ٹیچر پی ہے، سٹُرو پی ہے۔ کتنا سہج ہے۔ پرنٹو کوئی کوئی کی تو اُسی پترہڈی ہے جو یہ تین اکیر پی ہڈی پر ڈارٹ نہیں کر سکتی، پُول جاتی ہے۔ بابا ہمکو منش سین دیوتا بناتی ہے کیونکہ بیحد کا باپ ہے نان۔ بیحد کا باپ ہے تو ضرور بیحد کا ورثا ہین دینگی۔ بیحد کا ورثا ہے دیوتائون کی پاس۔ اتنا صرف یاد کری تو گھر پر پی بہت سروس کر سکتی ہے۔ پرنٹو یہ پی پُول جانی کی کارٹ کسکو بتا نہیں سکتی۔ گھری گھری پُول جاتی ہے کیونکہ ساری کلپ کی پُولی ہوئی ہے۔ اب باپ بٹن سمجھاتی ہے۔ واسطو پر یہ گیان بہت سَمپل ہے، باقی یاد کی یاترا سین سمپورٹ بننا، اِسپر محنت ہے۔ بابا ہمارا باپ پی ہے، سکیا پی دیتی ہے، ورثا پی دیتی ہے، پوتر پی بناتی ہے، کیونکہ پنت پاون باپ ہے، صرف کھتی ہے کہ سیکو یہی کھو کہ مجھی یاد کرو۔ بابا کی سروس پر ذرا پی قدم نہیں اونا تو وہ قر پدمر کُسی پائینگی! پدمپتی تو سروس سین ہین بن سکتی ہے۔ سروس ہین قدم پر پدمر لی آتی ہے۔ سروس کی لیٹی بچی کھان کھان سین پاہتی رہتی ہے۔ کتنی قدم اُٹائی جاتی ہے۔ پدمر تو اُنھوں کو ملینا نان۔ یہ پی ہڈی کھتی ہے کہ پھلی شودر کو برہمٹ بنانا پری۔ برہمٹ ہین نہیں بناہیگی تو کیا بنیگی۔ سروس تو چاہیئی نان۔ بچوں کو سروس کا سماچار پی اِس لیٹی سُنایا جاتا ہے کہ ٹیمپٹیشن ہو۔ سروس سین ہین پدمر ملتی ہے۔ صرف ایک بات ہین سُنائو جو دنیا پر اور کوئی نہیں جانتی۔ بیحد کا باپ، باپ ہے۔ پرنٹو باپ کا کوئی کو پتا نہیں ہے۔ صرف اُسی ہین گاد فادر کھتی رہتی ہے۔ وہ ٹیچر ہے یہ تو کوئی کی ہڈی پر نہیں ہونگا۔ اِسٹوڈنٹ کی ہڈی پر سدا ٹیچر یاد

رہتا هئ۔ جو پوري ريت نهين پڙهتي هئ اُنڪو اُنڙهه ڪها جاتا هئ۔ بابا ڪهڻي هئ هر جا نهين هئ۔ ته ڪڇ پي نه پڙهي هونئ يهه ته سمجهه سڪتي هو نان ڪ هر پائي پائي هئ۔ همارا باپ بيحد ڪا هئ۔ باپ آتي هين هئ ايڪڙم ڪي استاپنا ڪرني، جو برهما دواران ڪرتي هئ۔ پرنٽو لوگ ڪڇ پي سمجهتي نهين هئ۔ ايشور اُگر ڪپي نه آيا هونئا هونئا ته اُنڪو ٻلائي هين ڪيون، ڪ هي لبريٽر آئون، هي پنت پاڻ آئون۔ جب ڪ پنت پاڻ ڪو ياد ڪرتي هئ ڦر شاستر ڪيون پڙهتي؟ تيرٿون پر ڪيون جاتي؟ وهان بڻا هئ ڪيا؟ ڪوئي جانتو هين نهين جب ڪ پنت پاڻ ايشور هئ ته گنگا اِشان آد سين ڪوئي پاڻ هو ڪئسي سڪتي۔ سورڳ ۾ ڪوئي جا ڪئسي سڪتي، جنم ته يهان هين لينا هئ۔ نئين دنيا اُور پُراڻي دنيا ۾ فرق ته هئ نان۔ اِسڪو ستيگ ٿوريئي ڪهينگي۔ اَب ته ڪلهيگ هئ نان۔ منشون ڪي ته بلڪل پتر ٻڌي هئ۔ جهان ٿورا سڪ ديڪتي هئ ته سورڳ سمجهه ليتي هئ۔ يهه باپ هين سمجهاتي هئ، باپ ڪوئي گالي نهين ديتي هئ۔ باپ سڪيا پي ديتي هئ، سيڪو سدگتي پي ديتي هئ۔ ڀڳوان باپ هئ ته باپ سين ضرور ڪڇ ملنا چاهيئي۔ بابا اڪبر پي ائسا هئ جو اُن سين ورثي ڪي خوشبوءِ ضرور آتي هئ۔ اُور پل ڪتنا پي ڪاڪا، ماما آد هئ پرنٽو اُن سين ورثي ڪي خوشبوءِ نهين آتي۔ اَنتر مُڪ هو سمجهانا هئ، باپ نيڪ ڪهڻي هئ۔ گرو ڪي پاس ڪوئي جائداد هوتي نهين۔ وه ته خود هين گهر بار چورتو هئ۔ ته نين سنڀاس ڪيئا هئ وڪارون ڪا۔ وه ته ڪهه ديتي هئ هر نين گهر بار چورا، ته ڪهڻي هو هر ساري دنيا ڪي وڪارون ڪا سنڀاس ڪرتي هئ۔ نئين دنيا ۾ جانا ڪتنا سهج هئ۔ هر سنڀاس ڪرتي هئ ساري پُراڻي سرشتي، تموپرڌان دنيا ڪا۔ ستيگ هئ نئين دنيا۔ يهه پي جانتو هو نئين دنيا ٿي ضرور۔ سڀ گاتي هئ۔ سورڳ ڪها هين جاتا هئ نئين دنيا ڪو۔ پرنٽو وو لوگ صرف ڪهڻي ماهر ڪهه ديتي هئ، سمجهه ڪڇ نهين۔ ته باپ بچون ڪو ڪهڻي هئ صرف يهه ويچار ڪرو ڪ بابا، همارا باپ پي هئ، سڪيڪ اُور سنڱرو پي هئ۔ سيڪو لي جائينگي۔ اڪبر هين دو هئ من مناڀو۔ اِسر سڀ آ جاتا هئ۔ پرنٽو يهه پي پوڻ جاتي هئ۔ پتا نهين ٻڌي ۾ ڪيا ڪيا ياد رهندا هئ۔ نهين ته روز لڪ ڪر دو ڪ اِتنا سميه هر ڪس اوستا ۾ بڻي ٿي۔ ته بڻي هو باپ ٿيچر سنڱرو ڪي سامني ته وهي ياد آنا چاهيئي نان۔ اِستودنت ڪو ٿيچر هين ياد آئينگا نان۔ پرنٽو يهان مايا هئ نان۔ ايڪدم ماڻا هين مؤنڊ ديتي هئ۔ سارا راجيه ڀاڳيه هين لي ليتي هئ۔ تمڪو پتا نهين پرتا هئ۔ آئي ته ٿي ورثا ليتي پرنٽو ملنا ڪڇ پي نهين۔ اُگسي هين ڪهينگي نان۔ پل سورڳ ۾ ته چلينگي۔ پرنٽو وهه ڪوئي بڙي بات ٿوريئي هئ۔ يهان آئي پل پرنٽو پڙهي نهين، ڦر سورڳ ۾ ته جائينگي نان۔ يهان ته بڻي هئ نان۔ سمجهتي هئ سورڳ ۾ جانا هئ، ڦر ڪيا پي بنين۔ وه ته پڙهائي نهين هونئ نان۔ ٿورا پي سنا ته اُسڪا قل مل جاتا هئ۔ پڙهائي سين ته بڙي اِسڪالرشپ ملتي هئ۔ باپ سين اونچ تي اونچ پد پانا هئ ته پرشارت ڪرنا پري۔ پڙهائي ياد هونگي ته 84 ڪا چڪر پي ياد آ جائينگا۔ يهان بڻي سين سڀ ياد آنا چاهيئي۔ پرنٽو يهه پي ياد آنا نهين هئ۔ اُگر ياد آئي ته ڪسڪو سَنائي پي۔ چتر ته سيڪي پاس هئ۔ شو ڪي چتر پر ته ڪوئي ڪو سَنائينگي ته ڪي غما نهين ڪرينگي۔ بولو، آئون ته هر آپڪو بنائين ڪ يهه شو بيحد ڪا باپ هئ نان۔ اِنڪي سات آپڪا ڪيا سنڀنڌ هئ؟ اُگسي فالتهو چتر ته نهين هونگا۔ شو ڪي ليتي ضرور ڪهينگي يهه ڀڳوان هئ، ڀڳوان ته نرا ڪار هين هونئا هئ۔ اُنڪو باپ ڪها جاتا هئ۔ وه سڪيا پي ديتي هئ۔ تمهاري آتما سڪيا ليتي هئ۔ آتما هين

سڀ ڪچ ڪرتي هئ. ٽيچر پي آتما بنتي هئ. باپ پي اس رت پر آڪر پڙهائي هئ. ستيگ ڪي استاپنا ڪرتي هئ. وهان ڪلهيگ ڪا نام نشان هين نهين. سروسبل بچون ڪو سارا دن خيال چلتي رهتي هئ. سروس نهين ڪرتي تو سمجها جاتا هئ ڪ ٻڌي هين نهين چلتي. جيئي ٻڌو بئي هئ. باپ ڪو سمجھ نهين سڪتي. پنت پاڻ باپ ڪو ياد ڪرني سين هين ورثا ملينگا. ياد ڪرتي ڪرتي مريئي تو باپ ڪي سڀ ملڪيت ملينگي. بيحد ڪي باپ ڪي ملڪيت هئ سورڳ.

بچون ڪي پاس بئج پي هئ، گهر ۾ متر سنڀڌي آد تو بهت آتي هئ. ڪوئي مر تا هئ تو پي بهت آتي هئ. انهن ڪي پي تر بهت اچي سروس ڪر سڪتي هو. شو بابا ڪا چتر تو بهت اچا هئ. ڀل بڙا هين رک دو، اسر ڪوئي ڪچ ڪهينگي نهين. ائسي نهين ڪهينگي ڪ يه برهما هئ. يه هئ ٿپت. تر ٿپت پي سمجھاء سڪتي هو. صرف شو ڪا چتر رکو اوڙ سڀ چتر اُٺاء دو. يه شو بابا، باپ ٽيچر سنڱرو هئ. يه آتي هئ نئين دنيا ڪي استاپنا ڪرني اوڙ سنڱر پر هين آتي هئ. يه گبان تو ٻڌي ۾ هئ نان. بولو، شو بابا ڪو ياد ڪرو اوڙ ڪسي ڪو ياد نهين ڪرو. شو بابا پنت پاڻ هئ، وه ڪهتي هئ مجھي ياد ڪرو تو تر ميري ساڻ آڪر ملينگي. تر ٿپت سروس ڪر سڪتي هو. يه لڪشمي نارائڻ اس ناليچ سين هين بني هئ. ڪهينگي شو بابا نراڪار هئ، وه ڪئسي آتي هئ؟ اڙي، تمھاري آتما پي تو نراڪار هئ، وه ڪئسي آتي هئ؟ وه پي اوپر سين آتي هئ نان، ڀارت بجاني. يه پي باپ آڪر سمجھائي هئ. بڻل پر تو آ نه سڪي. بولينگا ڪئسي؟ ساڌارڻ ٻوڏي تن ۾ آتي هئ. سمجھائي ڪي پي بڙي ڀڪتي چاهيئي. ڪوئي ڪهتي تر ڀڳتي نهين ڪرتي هو؟ بولو، هر تو سڀ ڪچ ڪرتي هئ. ڀڪتي سين چلنا هوتا هئ. ڪسڪو اُٺائي ليئي سوچنا چاهيئي ڪ ڪيا ڀڪتي رچين؟ ڪوئي ڪو ناراض پي نهين ڪرنا هئ. گرھست وهنوار ۾ رھتي صرف پوٽر رهنا هئ. تر ڪهتي هو بابا، سروس نهين ملتي هئ. اڙي، سروس تو بهت ڪر سڪتي هو. گنگا جي پر جاڪر بڻل جئو. بولو، يه پاڻي ۾ اِشان ڪرني سين ڪيا هونگا؟ ڪيا پاڻ بن جائينگي؟ تر تو ڀڳوان ڪو ڪهتي هو هي پنت پاڻ آڻو، آڪر پاڻ بناو. ڦر وه پنت پاڻ هئ يا يه؟ ائسي نديان تو ڏير هئ. باپ پنت پاڻ تو ايڪ هين هئ. يه پاڻي ڪي نديان تو سڌيو هئ هين. باپ ڪو تو پاڻ بنائي ڪي ليئي آنا پرتا هئ. آتي پي هئ پرشوتر سنڱر ڀڳ پر، آڪر پاڻ بنائي هئ. وهان ڪوئي پنت هوتا نهين. نام هين هئ سورڳ، نئين دنيا. آبي تو هئ پراڻي دنيا. اس سنڱر ڀڳ ڪا تمڪو هين پتا هئ اوڙ ڪوئي سمجھ نه سڪي. باپ تو اُنيڪ پرڪار ڪي سروس ڪي ڀڪتيان سمجھائي هئ. ٻڌو پي نه بنو. ڪهتي هئ اُمر نات پر پي ڪبوٽر هوتي هئ. ڪبوٽر پيغام پهونچائي هئ. ائسي نهين ڪ پرماتما ڪا پيغام اوپر سين ڪبوٽر لائينگي. يه پي سڪلائي هئ. اُٺڪي پاڻو ۾ لڪ ڪر بانڌينگي تو لي جائينگا. اُٺڪو سهج ريت داڻا ملتا هئ تو اوڙ ڪهان ڀٽڪني ڪي درڪار نهين. تمڪو پي يهان داڻا ملتا هئ، تمھاري ٻڌي ۾ هئ وشو ڪي بادشاهي، جو يهان سين ملتي هئ. وه ڦر سمجھتي هئ داڻا يهان ملتا هئ تو ڦر هر جاني هئ. تر تو چئنن هو، تمڪو اوناشي گبان رتنون ڪا داڻا ملتا هئ. شاسترون ۾ پي هئ چڙياڻون نين ساگر ڪو سڪايا. بهت ڪٿائين لڪ دي هئ. منش ڪهينگي ست. ڦر ڪهتي هئ ساگر سين ديوتا نڪلي. رتنون ڪي ٿالين پرڪر لي آئي. ڪهينگي ست. آب سمندر سين ديوتا ڪئسي نڪلينگي؟ سمندر ۾ منش وا ديوتا رھتي هئ ڪيا! ڪچ پي سمجھتي نهين. جنر جنمانتر جون هين پڙهتي سنڱي رھتي هئ.

اِس ليئي ڪهتي هئ جوئي مايا.... سڄي اُڙ جوئي سنسار ۾ ڪتنا رات دن ڪا فرق هئ! جون بولتي بولتي انسالونٽ بن پري هئ. ٿر ڪتنا ڀڳتي سين سمجھاتي هو. ڦر پي ڪوئون ۾ ڪوئي ڪو هين ٻڌي ۾ بئننا هئ. يهه هئ بهت سهج گيان اُڙ سهج يوگ. باپ ٿيچر سترُو ڪو ياد ڪرني سين اُنڪي صفتين پي ٻڌي ۾ آجائينگي. اُپني چاچ ڪرني چاهيئي. هر سڀ بابا ڪو ياد ڪرتي هئ وا اُڙ طرف ٻڌي جاتي هئ؟ تمھاري ٻڌي ڪو اُپي سمجھ ملتي هئ. ڪتني ميني ميني باتين باپ سمجھاتي هئ. ڀڳتيان بتاتي هئ. ٿر ڪوئي ڪو بئن ڪر سمجھائينگي ڦر تمھاري دشمن پي نهين بنينگي. شو بابا هين تمھارا باپ، ٿيچر، سترُو هئ، اُنڪو ياد ڪرو. سمجھائي ڪي ڀڳتي رچني چاهيئي. برهما ڪي چتر پر بهت پيچي پرتي هئ. شو ڪا چتر ديك ڪپي اُڙائينگي نهين. اُڙي، يهه تو آتمائون ڪا باپ هئ نان. تو باپ ڪو ياد ڪرو. ان سين بهتون ڪو فائدا هو سڪنا هئ. اُنڪو ياد ڪرني سين ٿر پنت سين پاون بن جائينگي. وهه سڀڪا باپ هئ. ايڪ باپ ڪي سواءِ ڪوئي ڪي ياد نهين آني چاهيئي اُڙ سنگ ٿوڙ ايڪ سنگ جوڙنا هئ. يهه هئ ڪسڪي ڪلياڻ ڪرني ڪي ڀڳتيان. باپ ڪو ياد هين نهين ڪر سڪينگي تو پاون ڪئي بنينگي. گھر ۾ پي ٿر بهت سروس ڪر سڪتي هو. بهت متر سنڀڌي آد تمڪو ملينگي. ڀن ڀن ڀڳتيان رچو. بهتون ڪا ڪلياڻ ڪر سڪتي هو. هتي تو ايڪ هين هئ. اُڙ ڪوئي هتي هئ نهين، تو جائينگي ڪهان؟ آڃا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات - پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اُڙ گڏمارنڱ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مُکيه سار - ۱

(1) گرھست وهنوار ۾ بهت ڀڳتي سين چلنا هئ، ڪوئي ڪو ناراض پي نهين ڪرنا هئ، پوٽر پي ضرور بننا هئ.

(2) ايڪ باپ سين اوناڻي گيان رتنون ڪا داڻا لي اُپني ٻڌي روپي جهولي پرپور رڪني هئ، ٻڌي ڪو پٽڪانا نهين هئ، پيغمبر بن سڀڪو باپ ڪا پيغام دينا هئ.

وردان - برهمڻ جيون ۾ ورائتي اُنيوتيون دواران رمڻيڪا ڪا اُنيو ڪرني والي سمپن آتماپو

جيون ۾ هر منش آتما ڪي پسندي ورائتي هئ. تو ساري دن ۾ ڀن ڀن سنڀڌ، ڀن ڀن سوروپ ڪي ورائتي اُنيو ڪرو. تو بهت رمڻيڪ جيون ڪا اُنيو ڪرينگي. برهمڻ جيون پڳوان سين سرو سنڀڌ اُنيو ڪرني والي سمپن جيون هئ. اِس ليئي ايڪ پي سنڀڌ ڪي ڪمي نهين ڪرنا. اگر ڪوئي چوٽا يا هلڪا آتما ڪا سنڀڌ مڪس هو گيا تو سرو شبد سماپت هو جائينگا. جهان سرو هئ وهان هين سمپنتا هئ. اِس ليئي سرو سنڀڌون سين سمرتي سوروپ بنو.

سلوگن - باپ سمان اويڪت روپ ڌاري بن پر ڪرتي ڪي هر درهيه ڪو ديو ٿو هلچل ۾ نهين آئينگي.